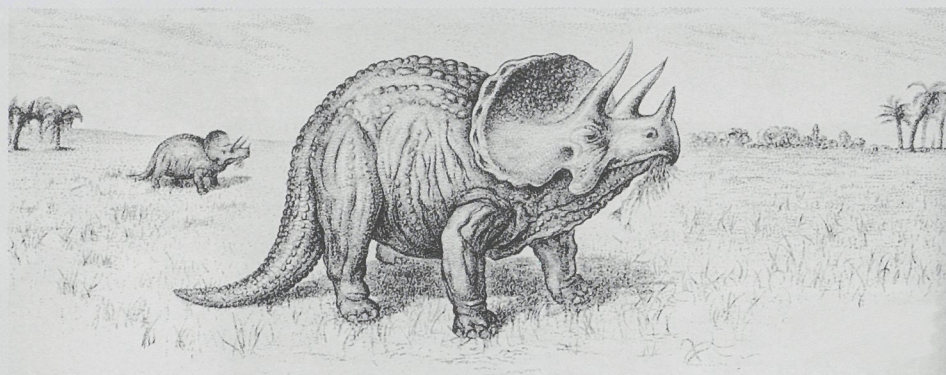

is gevormd. Daar hadden de geologen in 1982 het bovengenoemde bot gevonden. Maar ook daar vingen Schulp en Hartman bot. Pas tegen zonsondergang, een eind verder de rotswoestijn in, zagen de twee geologen her en der stukjes bot liggen. "Binnen een paar minuten waren we erachter dat het daar vol zat", zegt Schulp. Op elke vijf vierkante meter bleek wel een fragmentje bot aanwezig. Toch ging het niet om echt spectaculaire vondsten. En de twee geologen moesten voortmaken, omdat de zon in de buurt van de evenaar zakt met de snelheid van een vallende steen. Schulp: "Ik liep al zigzaggend speurend terug naar de auto. Axel liep achter me en opeens stond hij met een brede grijns voor me. 'Ik heb een botje gevonden', zei hij koel en hij hield een stuk wervel omhoog, zo groot als een cd. Toen ik zag hoe groot het was, was het duidelijk: we waren niet voor niets naar Oman afgereisd."

Ze zagen direct dat het een wervel van een dinosaurus was. Later bleek het te gaan om een staartwervel van een zes tot acht meter lange vleesetende dinosaurus, waarschijnlijk een Theropode, de

groep waar ook de Tyrannosaurus deel van uitmaakt. Schulp wil op grond van deze wervel niet spreken van een nieuwe soort. "De wereld ligt vol met nieuwe dino's. Dat betekent niks. We moeten eerst wat meer materiaal opgraven. Pas als je genoeg materiaal hebt om de complete fauna van dat gebied te kunnen reconstrueren, wordt het echt boeiend. Gelukkig hebben we veel meer dinosaurusmateriaal gevonden: stukken plantenetende dino's, stukken vleesetende dino's. We hebben ook micro-organismen, schelpjes, slakjes; we hebben hout en bladeren, het voedsel van de plantenetende dino's; we hebben stukken schildpad, krokodillen. We hebben een compleet ecosysteem."

Al deze resten kwamen terecht in de rivieren van het Omangebergte en spoelden aan in Al-Khod. Toevallig stuitte Schulp en

Hartman op een deel van die resten. "We hadden natuurlijk ook kunnen besluiten om honderd meter verderop te gaan zoeken. Dan hadden we misschien helemaal niets gevonden. In die zin hebben we geluk gehad. Maar wie weet vinden we volgend jaar wel hele skeletten en dan blijkt dat we deze keer pech hebben gehad." Schulp heeft speciale toestemming gekregen om het gevonden materiaal tijdelijk te mogen exporteren voor onderzoek. Inmiddels ligt de bijzondere vondst op de faculteit. Eind dit jaar gaat het materiaal terug naar Oman. En natuurlijk gaat Schulp mee, dit keer met een team bestaande uit paleontologen van de VU en het Natuurhistorisch Museum Maastricht. Het team gaat grootschalige opgravingen doen in het Al-Khodconglomeraat, maar is ook van plan te zoeken op nieuwe plaatsen. (Martine Zuidweg).

